

D. O. M. A.
DISPUTATIO THEOLOGICA,
DE
ÆTERNA CON-
VERSIONIS OECONOMIA,
Ex Ezechielem XXXIII. II.

Qvam
Sub PRÆSIDIO
RECTORIS h. t. MAGNIFICI,
VIRI,

Summè Reverendi, Amplissimi, atq; Excellentissimi

DN.JOH.DEUTSCHMANN,

SS. Theol. Doct. & Prof. in alma Leucorea Publ. longè
celeberrimi, ejusdemq; Facult. Senioris Spectatissimi,
Alumnorum Electoralium Ephori

Gravissimi,

*Domini Patroni, Praeceptoris, & Evergetæ sui, nullò non
obseruantia, pietatis, ac honoris cultu, aeternum vene-
randi, prosequendi,*

publicè defendere sustinebit

RESPONDENS

JOHANNES ZIEGLERUS,

Heltâ-Transylv. SS.Th.& Ph.Stud.

Ex B. Lutheri Cathedra,

A. O. R. M DC LXXXIX. d. Mart. - 23.

Horis consuetis.

WITTENBERGÆ,

Typis CHRISTIANI SCHRÖDTERI, Acad.Typ.

£. #. #.

S. A. 161(7)

DEUTSCHE THEOLOGIE
IN
HOC AIAZTA.
ALMOSIS OFEGONIOM
LXXXV.

RECTORIS P. MAGNIFICI

Sachs.
Landes.
Bibl.

DINOCHEIUM.
JOHN DEICERIUS.
RESPONDENS
JOHANNES SIEGLERIUS.

Ex B. Typet. C. p. f. n.

V. O. R. M. DC LXXXIX. M. M. V. M. V. I. —

Holz. Coly. 16.

WITTEMBERG.

Christiana et Sacra Logia.

IN NOMINE JESU!

DISPUTATIO THEOLOGIÆ BIBLICÆ,
DE ÆTERNA CONVERSIONIS
OECONOMIA.

EX EZECH. XXXIII. II.

Tחִי אָנָּי נָאֵם אַרְנֵי יְהוָה אֲתָּה אֶחֱפֹץ
בְּסָמוֹת הַרְשָׁעָה כִּי אֲתָּה בְּשׁוֹב רַשְׁעָה מַרְכּוֹ וְחַיָּה:
Extius Hebrewus: *Vivo Ego, dicit Dominus De-*
us; nolo mortem impii, sed ut convertatur impius
à via sua, & vivat. B. Lutheri Versio Germanica: *So-*
wahr als ich lebe / spricht der HERR: Ich habe keinen
Gefallen am Tode des Gottlosen/ sondern daß sich der Gottlo-
lose befchre / von seinem Wesen / und lebe.

I. Post Æternam Vocationis Oeconomian, progredimur ad
Æternam Gratiosæ Conversionis Oeconomian, cum certum sit, (1) vo-
cationem non esse simpliciter inefficacem, sed verum efficaciam secum
habere, dum est *divina vocatio per verbum*, quod *verbum nunquam*
simpliciter est infructuosum, sed in aliqvibus semper fructuosum, *Esa.*
LV.10.11. nam Deus ipse dicit: *quomodo descendit imber, & nix de*
celo, & illuc ultra non revertitur, sed inebriat terram, & infundit
esm, & germinare eam facit, & dat semen ferenti, & panem come-
denti: sic erit verbum meum, quod egredietur de ore meo: non re-
vertetur ad me vacuum, sed faciet, quaecunq; volui, & prospexitur
in his, ad quæ misi illud: jam autem post vocationem immediate
nulla prior dicitur operatio, quam conversio. (2) Conversionem cum
aversione cohætere: nam ubi datur aversio, nulla datur ibi conversio,
vice versa, quando, & quamdiu datur aversio, nullum ibi locum inve-
nit conversio: jam a. immediate cohærent conversio cum aversione: per
aversionem homo cū Diabolo, sed per conversionem cū Deo dicitur esse:
quamprimum cessat ad Deum conversio, statim incipit ad Diabolum
aversio: quamprimum etiam definit aversio à Deo, statim incipit spiri-
tualis ad Deum conversio. Hæc duo se mutuo ponunt, & tollunt, cum
aversione posita, removetur conversio, positâ vero conversione, cessat

A

aversio

DE AETERNA CONVERSIONIS

aversio. (3) Conversionem cum vocatione conjungendam esse, dum Verbum, magnis instar, trahit aversos, vel à Deo, vel ad Diabolum, adeoque sic est primum, immediatum, proximum, & adequatum, sive principium, sive medium conversionis, quod etiam immediate, post se conversionem requirit: sicut ergo præcedenti Disput. egimus de Vocationis Oeconomia, sic statim Conversionis Oeconomiam ad manus sumere debemus.

2. Hanc Aeternam Gratiæ Conversionis Oeconomian potissimum ex Loco Clasico, Ezech. XXXIII. ii. considerare volamus, in primis quia omnia verba latè convenientia sunt, sicut ex seqq. manifestenter apparebit. Ex hoc autem loco notabimus I. Aeternam Conversionis Oeconomias Existentiam. II. Aeternam Conversionis Oeconomias Essentiam. III. Aeternam Conversionis Oeconomias Eventum, de quibus ordine nunc agendum.

3. Primum omnium Veram Existentiam Aeternæ Conversionis Oeconomias allegabimus, eamque prius generaliter ex aliis Scriptura locis, præter nostrum textum, explicare possumus. Probamus hanc, (1) ex præxi prima, quia praxin hanc Deus statim post lapsum apud Protoplastos adhibuit, & primum eos vocauit: Adam, Adam, ubi es? Gen. III. 9. postea statim eos convertit, eum sine conversione nullam, apud Deum gloriosum, gratiam, nullam peccatorum veniam, nullam in regno gratiae locum invenire potuerint, (2) ex præxi continua, quia cunctis seculis Veteris Testamenti nullam aliam consuetudinem Deus apud omnes populos, Judeos, & Gentes observavit, quam ut homines vocaret, & per verbi vocationem eos ad veram conversionem præpararet, sicut patet ex Exemplo Melchisedecis, vel concionum ejus, Ninivitrum apud Jonam. &c. (3) ex præxi primaria, quia certum est, quod primaria praxis tempora Christi respiciat, quia non unquam ullus val major, vel melior, vel efficacior, vel convenientior Dispensator Vocationis extitit, quam ipse Messias, æternus Dei Filius; hic autem præmam suam Vocationem statim ad penitentiam & Conversionem dixit, inquit, Matt. IV. 17. Penitentiam agite; nam appropinquat regnum salorum, Marc. I. 15. Penitentiam agite, & credite,

Evan-

OECOMONIA. EX EZECH. XXXIII. n.

Evangelio: quinimo non tantum in principio, sed etiam in medio, & in termino sua prædicationis semper auditores suos ad penitentiam, & conversionem vocavit, quemadmodum pater ex dulcissimo, illo Venite, c. XI. 28. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, ego reficiam vos. Conf. Matt. IX. 2, 6. 13. XIIIX. 23. Lyc. XV. 1. XXIV. 47 &c. (4) Ex praxi Apostolica, quia nihil aliud in vocatione sua prædicarunt, quam penitentiam, & veram conversionem, Apostoli quemadmodum certum est ex prima Concione Petri pentecostali, Act. II, 38. Penitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi, in remissionem peccatorum: & ex ultima concione solenni Petrina, Act. X. 43. Huic omnes Prophetæ testimonium peribent, remissionem peccatorum accipere, per nomen ejus omnes, qui credunt in eum. Cont. c. XX. 21. & passim alibi. (5) ex praxi succedanea, quia cunctis Ecclesiæ primitivæ seculis, in hominum vocatione, Doctores Ecclesiæ primum conversionem, veramque penitentiam attenderunt, quod prolixè demonstrari posset, nisi resonans in vado versaretur. (6) Ex praxi moderna. (7) Ex praxi futura. (8) Ex praxi Catholica. &c.

4. Deinde specialiter etiam hanc Existentiam ex textu nostro deducimus, & quidem, (1) Veram Conversionis Votian, quæ probatur (a) ex conversionis mentione, quia disertæ conversionis sit mentio, quæ clare satis ostendit, quod h. l. de natura conversionis agatur. (2) ex tripla conversionis repetitione, quia non semel, nec bis, sed tripla vice verbum conversionis repetitur, quæ tripla repetitio, cum primis quoad unicum versiculum, perfectionis & perfectæ demonstrationis est nota. (3) ex conversionis preceptione, quia diserte dicitur, Convertimini. (4) ex precepti conversionis iteratione, quia dicitur, Convertimini. Convertimini. (5) ex impij, vel subjecti Conversionis conditione, cum υποτιθηται nomen Iatis notabile sit, & commotionem, cum rebellione conjunctam respiciat, quæ veram aversiōnem importat, adeoq; conversionem postulat; talis igitur convertendus, & ad Deum per veram penitentiam reducendus est. (5) ex via determinatione, quia dicit Oraculum, quod impius à via Sua sic convertendus, adcoq; versatur non in via Dei, sed Diaboli, non in via

DE ÆTERNA CONVERSIONIS

recta, sed corrupta, vel erronea, non in via concreata, vel etiam prescripta, divinitusque promulgata, sed in via sua, quæ sit vel sua inventionis, sua volitionis, sua consultationis, sua electionis, sua transgressionis, sua pariter à Deo digressionis, sua propriæ, vel peccaminosæ operationis. &c.

5. (2) Æternam Conversionis oīkōvouīaz, quæ pariter colligitur, (1) ex aeterno decreto, quia cuncta verba praesentis Oracle non tam extera, vel temporalia, sed potius eterna respiciunt, dum firmum divinæ voluntatis propositum inferunt, quod propositum divinæ voluntatis circa dubium est aeternum. (2) ex aeterno verbo, quia quod Deus h. l. dicit, illud etiam ab aeterno dixit, cum Deus in dectis suis non sit mutabilis. (3) ex aeterno juramento, dum hoc, *Vivo Ego*, dicitur, juxta scripturam, quædam quasi divini juramenti formula. Liceat enim Deus apud majorem, & superiorem, jurare non possit, cum ipse *Summus sit, & Maximus*, tamen apud *Vicem suam* certo modo jurare voluit: jurat vera Deus non in tempore, sed in æternitate. (4) ex aeterno objecto, videlicet ratione Dei, quoad signum divinae rationis, quia conversionis nobis destinatum decreatum est, & manet aeternum decretum, cum Deo nulla conveniant, nec ullo modo proprie convenire queant temporalia deersta.

6. Ab Existencia digredimur ad ipsam Essentiam Æternae Conversionis Oeconomias, quam in causis potissimum contemplabimur, dum omnes cause nobis in Oracle praesenti non obscurius exhibentur, nim. I. *Efficiens Causa Æterne Conversionis Oeconomias*. II. *Causa Materialis*. III. *Causa Formalis*. IV. *Causa Finalis*, hujus Æternae Conversionis Oeconomias.

7. *Efficiens Causa* non unius Generis est, hinc in Oracle certius, partim *Efficientem Causam Principalem*, quæ dicitur *Adonai Jehovib*, quod nomen frequenter ab Ezechiele Deo tribuitur, & h. l. pariter adhibetur. Est autem nomen *augustum Dei Trinunius* nam, ut saepius à nobis demonstratum est, Deus *Eidem Catholicam de seipso*, quæ (juxta S. Athanasium hæc est, ut *Unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in Unitate veneremur*), etiam distinctis nominibus inculcare, vel commendare voluit: *Sicut enim Iehova Elobim primum absolute revelatum in historia Creationis*, Gen. II.

4. seqq.

OECONOMIA. EX EZECH. XXXIII. II.

4. seqq. qvod notat Deum Unitrum, vel Unum, in Trinitate, videlicet. Unum, qvoad Essentiam, qvia primum dicitur Jebova; & Trinum, qvoad subsistentiam, qvia postea vocatur Elohim; sic etiam ratione vocationis, conversionis, fundacionis Ecclesie ratione V.T. primum alterum nomen augustum Adonai Jebovib relative producunt, Gen.XV.2.&, qvod notandum, non à Dco, sed ab Abramo, qvo respectu magis relativum induit statum, & hinc à nonnullis Messie peculiariter appropriatur, propter Sacrosanctam Trinitatem, qvæ tanquam summum Mysterium, omni naturæ prouersus, qvoad apodixir, absconditum, respectu Messie postliminio sit patefactum, nim. qvod Deus Adonai, qvoad subsistentiam Trinus, cum hoc nomen plurale sit, & qvoad essentiam Unus, dum postremo Jebovib vocatur.

8. Voluit autem h.l. Deus magis nomen Adonai Jebovib, quam alterum Jebova Elohim adhibere, (1) qvia non tam absolute, quam relative Mysteria, conversionem, & salutem nostram, respiciunt, per Prophetam hic proponit. (2) qvia non tam à priori, quam à posteriori procedit: à priori dicitur procedere, quando divina secretæ directe per seipsum proponit: adeoque sic ab unitate essentiae, per SS. personarum Trinitatem, ad nos homines se convertit; sed à posteriori procedit, quando mysteria, qvæ nostram salutem concernunt, ita producit, ut terminus à quo peculiariter ab omnibus desumatur, qui sic progrediuntur ad Deum, ut primum accedant ad Personas, & sic perveniant ad eminentissimam essentiam. (3) qvia nulla datur nostra conversio, nisi per Spiritum S. & ejus salutarem per Verbum energian, in Filio Dei redemptore, & mediatore nostro, respectu gratia Paterna; qvomodo personas respiciimus, & Deum unum, qvoad Essentiam, nostrum facimus. (4) qvia nunquam in hoc capite nomen, Jebovam Elohim, adhibet, ergo nec hic per Spiritus Sancti ductum illud, sed potius nomen Adonai Jebovib adhibere Propheta voluit, qvod non semel in hoc capite reperitur, ut inter hunc persiculum, & reliquum contextum, eò major convenientia deprehenderetur (5) qvia certum, qvod in Mysterio Conversionis omnes personæ sint operose, Pater sua gratia, Filius meriti salutaris abundantia, Spiritus Sanctus spirituali pariter ener-

DE AETERNA CONVERSIONIS

gia: qva de causa Spiritus S. magis vocabulum, vel Nomen di-
vinum, primum ad personas respiciens, hic introduxit.

9. Si vero paulo plenius, iusta presens Oraculum, Efficien-
tem Causam Aeterna Conversionis Oeconomiam explicare voluntus,
distincta ratione Conversionis hanc Oeconomiam ad Deum referre,
non modo possumus, sed etiam debemus, & quidem (1) οὐτῳδῶς,
quia hoc in versiculo 11. non tantum nomen Adonai Iahovih lo-
gitur, sed hic loquens ad praecedentem refertur, quando prima ver-
ba sonant, *Dic ad eos, in hujus Orationis quasi prefatione.* Hic
autem loquens vocatur Iehova, p.i. & quidem semel tentum in toto
praecedente textu, quoad expressum titulum Deus, ita nominatur, nec
aliud Nomen, quam Iehova, producitur, ut ad ipsam essentiam respe-
ctus habeatur, adeoque Conversionis haec Oeconomia recte refertur
essentialiter ad Deum, (1) quia Deus in praecedentibus solum Ieho-
va essentiali suo nomine producitur. (2) quia nullum aliud no-
men, quam esse entia, Dicentia introducitur. (3) quia hoc τὸ Dicere
pariter in sequentibus ad Iehovam refertur, v. 23. & non tantum
ipse Iehova locutus est, sed v. 22. idem Iehova, dicitur os prophete-
te singulariter aperuisse, vel cum loqui fecisse. (4) quia tota Oratio
est Essentia: Dicit, quoad Essentiam, *Vivo Ego.* (5) quia tum aversio
peccatoris respicit divinam Essentiam, voluntatem, & obedientiam,
summo Numini debitam, quam aversionem peccator, iuxta presentem
Oeconomiam, abjecere, peccata sua cum eorum autore, Diabolo,
deserere tenetur: tum ipsa conversio respicit ad essentiam Dei, dum
ad Dei legem, ad Dei voluntatem, ad Dei sanctitatem, ad Dei justitiam
respicere debemus, quae certe sunt essentialia, nam ac sub patroci-
nio misericordie, per Christum Jesum, Redemptorem nostrum, ejus-
que perfectam obedientiam, vera fide vel apprehensionem, vel appli-
cationem, justitiae severitati satisfacere queamus.

10. (2) οὐσιαπονῶς, & quidem, tum conjunctim, quia tri-
nous vice sit nominis pluralis, & Symboli Trinitatis, repetitio pri-
mum h.l. deinde v. 17. & demum v. 19. ter enim in hoc Capite Vox
Adonai, numeri pluralis, respectu Trinitatis invenitur, & (a) quoad
v. 11. res est manifesta, quod hic ad tres personas respectus habea-
tur

OECONOMIA. EX EZECH. MI. II.

ter, cum Adonai nomen plurale τὸ Ιακοβιῶν nomini essentiali con-
jungatur, & eidem contradistinguitur: iuste ordinarie, quando no-
men Unitatis Essentiae, cum nomine plurali divino, conjungitur, illud
essentialem Unitatem, hoc personalem Trinitatem indicare dicitur.
(b) v. 17. sicut & (c) v. 20. de via Adonai sermo, quam viam homines
ambulare, & obseruare debent, licet potius iniustas, & iniquas vi-
as hominum ambulare velint.

11. Tum distingim, sic Æterna Conversionis Oeconomia ex-
tribuitur; (a) Deus Patri, tum quia Dei Patris cor ab eterno nobis
miseris peccatoribus bene voluit: tum quia, per, & propter Mi-
sericordiam, misericordia passim æterna prædicatur; tum quia mittit h. l. Fili-
um hominis, Prophetam Ezechielen, quem variis de causis hoc no-
mine deligit, & in eo Messie, seu Filii hominis καὶ ἵξοχην typum
præsentat, tanquam Conversionis Ministrum, & praconem: Fi-
lia autem ad Patrem respectum importat; tum quia mandata
conversionis hic arget, Convertimini, Convertimini: mandata
v. proponere certa quedam Patris proprietas est; tum quia Fili-
um hominis, Conversionis Oeconomum, mittit ad Dominum Israelis:
quare morienti Domus Israel: jam vero Patris familias est, Dominum
habere, domui prospicere: Deus Pater autem plerisque Patrifam-
iliis in Sæcis comparatur; tum quia iuramenta quoque com-
muniter in sacris ad Deum Patrem referuntur, sicut ipse Christus.
Angelus in creatus testatur, qui sit tanquam Mediator super terram
terram, & levavit manum suam ad calum, & juravit per viventem in
secula seculorum (vid. per Deum Patrem) qui creavit calum, & ea,
quæ sunt in eo, sicut Deus Pater creator, tanquam in throno sedens
alias Agno contradistinguitur, & Pater, tanquam vivens in secula
seculorum, introducitur, c. IV. 9. 10. 11. c. V. 1. 6. 7. 8. 9. tum quia Pater
est, sollicitam agere curam, pro filiorum vita, contra filiorum mortem,
quod h. l. de Deo Patre notatur statim in principio capituli, ubi Pro-
pheta dicit: Factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili ho-
minis, loquere ad Filios populi tui. Conf. v. 14. 17. 30. tum quia
hic Adonai multis respectibus, & vere verbis omnibus ad Deum
Patum

DE ÆTERNA CONVERSIONE

Patrem peculiariter appropriatur, nec ullum vel missionis, nim. passus, vel ex missione dispensationis, sicut in v. 17. & 20. qui Filium & Spiritum S. respicere videntur, hic sit indicium.

12. (b) *Dos Filio, tunc, quia Filius est λόγος Patris, & oraculo nostro verbis immediatis, hoc v. 11. præmittitur: Dic (Ezechiel) ad eos, nim. filios Israel; tunc quia Filius est καὶ ἐρχόμενος Israël, qui luctatus est cum Deo scil. Patre, cœu judice vel inato, vel iusto; cuius typus Jacobus fuit, qui primus hoc nomine fuit appellatus, Gen. XXXII 28. tunc quia Filius peculiariter ratione dictus est Deus Israël, qui patraret has visibili forma vocavit, Jacobum Israelem ob luctam d. I. primum hoc nomine salutavit, populum Israeliticum tanquam Angelus in rubo, Exod. III. 2. magnitudine vel etiam multitudine miraculorum, de potestate Pharaonis ex Ægyptiata servitute liberavit, instar Comitis, & Ducis, in columna nubis & ignis, perpetuo suam præsentiam manifestavit, & tanquam Princeps Exercitus Domini, Jos. V. 14. pro suo populo pugnavit, populos Canaanos fugavit, & exterminavit, imò totam Ecclesiam in terra Canaan, instar vitis, ex Ægypto sapienter allatae, plantavit, Ps. XXX. 9. ubi tanquam Jehova Zebaoth, vel Exercituum, introducitur, & hoc ipsi tribuitur: Domine Exercituum, Vineam, (Heb. Vitam) de Ægypto transtulisti, ejecisti gentes, & plantasti eam, Dux itineris fui in conspectu ejus, & plantasti radices ejus, & implevit terram: tunc quia Christus est Vitis, Joh. XI. 30. & XIV. 6. & ipse quodque dicit: Vivo ego, Joh. VI. 57. & XIV. 19. & Apoc. I. 18. semetipsum vocat Vivum, & viventem in secula seculorum, inquietans: Noli timere; Ego sum primus, & novissimus, & VIVUS, & fui mortuus: & Ecce, sum VIVENS in secula seculorum, & habeo claves mortis & inferni: tunc quia Filius est principalis Consiliarius, principalis Parvus, principalis Oeconomus, principalis Apostolus, &c. nostræ conversionis: tunc quia secundus Adonai, v. 17. ad Filium non inconvenienter refertur, partim quia respectus habetur ad peccatorum expiationem, ac eorum non imputationem, v. 16. partim ad viam Domini verbis immediatis, quæ dicitur ipse Messias, Joh. XIV. 6. & ipse fuit in via, tanquam noster præcursor, Heb. VI. 20. quam ipsi*

præ.

OECONOMIA. EX EZECH. XXXIII. II.

præparavit *Johannes Baptista*, *Esa. XL.3.* *Malach. III.1.* *Luc. I.17.76.*
III.4 &c. Hæc *Via Domini* dicitur ipsa *Pænitentia*, vel *conversio*
bominum, *Luc. I.17.* qvam prædicavit *Johannes*, *Matt. IV. 1.* *Pæni-*
tentiam agite: nam appropinquavit regnum celorum, & idem i-
pse *Filius Messias* repetit, c. *IV. 17.* & per totam *vitam* nihil aliud,
qvam *pænitentiam* prædicavit, sicut ejus apud *Evangelistas* dicta, vel
acta, testantur, *Marc. II.17.* ubi dicit: *Non neceſſe habent fani me-*
dico, sed qui male habent: non enim veni vocare justos, sed pecca-
tores ad pænitentiam.

13. (c) *Deo Spiritui Sancto*, tum qvia peculiariter ei tribui-
tur omnis *sanctificatio*, sicut *Patri Creatio*, *Filio redemptio*: jam
vero *conversio*, pertinet ad *sanctificationem*: tum qvia propheta, ceu
Minister conversionis hic mittitur, & *divinitus exhibetur*: *Dic ad*
eos (filios Israel): propheta v. non ex *sua voluntate*, sed *καὶ ἦ* *πο-μένουατ Θεού μετόνομοι*, locuti sunt, *II. Pet. I.21.* tum qvia *Spi-*
ritus S. est Spiritus vitæ, *Rom. IIIX 2.* *Spiritus regenerationis*, & *vi-*
te collationis, qvia *regenerationi nihil aliud est*, qvam *vite spiritualis*
collatio, *Joh. III. 6.* *Tit. III. 5.* *Spiritus adoptionis*, *Rom. IIIX.15. &c.*
tum qvia *Spiritus* est *nopus spiritus conversionis*, sicut mox noster
propheta seqventi, c. *XXXVI. 25. seqq.* docet: *Pffundam super vos a-*
qvam mundanis (Spiritum S.) *et mundabimini ab omnibus iniqvitatibz*
vestris, *et ab universis idolis mundabo vos*: *Et dabo vobis cor novum*
et SPIRITUM novum ponam in medio vestri, *et auferam cor la-*
pideum de carne vestra, *et dabo vobis cor carneum*, *et SPIRITUM*
MELM ponam in medio vestri, *et faciam, ut in præceptis meis am-*
buleris, *et judicii mei custodiatis*, *et operemini*, *&c.* tum qvia
conversio dicitur fieri per *verbum*, cujus *revelator*, *Doctor*, *et Ductor*,
est ipse *Spiritus S.* *Joh. XIV. XV XVI.* ubi saepius hoc asseritur, & per
totam *Scripturam* idem ostenditur: tum qvia tertius *Adonai*, v. 20.
Spiritu S. non inconvenienter appropriatur partim qvia de imme-
diata conversionis Oeconomia, vel *ἐργασία* dicitur ibi sermo fieri, ju-
xta v. 19. Cum recesserit *impius* ab *impiorate sua*, feceritq; *judicium*
et justitiam, vivet in eis; partim, qvia *redita via* dicitur *Spiritus San-*
cti, qui deducit nos, vel *conversos*, in *via recta*, *Ps. CXLIII. 10.* non

B

conver-

DE AETERNA CONVERSIONIS

conversos autem per verbum ducere vult ad viam rectam; cum
qvia Spiritus est Doctor Epanorthoticus, & Elencticus, Job. XVI.8.
qui mundum arguit de peccato, de justitia, & de judicio: talis etiam
hic v. 20. legitur epanorthosis: Et dicitis: (Vos, nim. Filii Israel,) Non est recta Via Domini: hoc autem graviter hic per Spiritum
S. Adonai redarguentem, corripitur: partim, qvia Spiritus est ju-
dicii, Esa. IV. 4. propterea dicit h. l. Unumquemque juxta vias suas
JUDICABO de vobis, Domus Israel. Hæc autem omnia suo modo
qvoque respiciunt Aeternam Gratiosæ Conversionis Oeconomian.

14. Respicit autem Aeternus Conversionis Oeconomus, non
ad Conversionem immediatam, & absolutam, sicut Reformati, vo-
lunt, sed ad mediatam, & ordinatam, ideo, juxta iustum nostrum,
prævidit, (1) Intermediam Causam Verbi, qvod Verbum dicitur,
alias Verbum Conversionis, & verbum penitentiale, hoc autem, tan-
quam geminum hic introducitur: aliud legalis voluntatis, qvod est ver-
bum mandati: Dic ad eos, & ex lege mea peccatorum iniqita-
tem ostende, dum ex lege dicitur agnitus peccati, Rom. III. 20. ex
lege peccata redargue, qvia Moses, & lex, peccatores accusant, sic-
ut Christus inquit, Joh. V. 45. Est, qui vos accusat, Moses, qvia lex
non potest peccata non redarguere: ex lege Dei vindicis iram ur-
ge, qvia lex iram operatur, Rom. IV. 14. ex lege comminationes,
maledictiones, condemnationes, cordibus peccatorum impone, qvia,
juxta Paulum Gal. III. 10. quicunq; ex operibus legis sunt, sub male-
dicto sunt: scriptum est enim, Deut. XXVII. 26. Maledictus omnis, qd
non permanerit in omnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut fa-
ciat ea: aliud Evangelica voluntatis, vel gratuitae promissionis, quo
pertinent reliqua praesentis Oraculi commata, nim. (a) Verbum Ep-
angelicæ, seu vivifice, contestationis, qvod ostenditur primis
verbis: Vivo ego, dicit Adonai Iehovih: vitam nostram insinuans
per ardissimum sui desiderium. Nam hic vivens Deus, vita
Deus, nos etiam vult vivos, & vita penitentiali, vel spirituali præ-
ditos, & nos omnes in ipso vult esse viventes, quam vere vivo, tam
fincere vos vivere volo. (b) Verbum Evangelica sanationis, qvia sua
gratiosa, vel Evangelica voluntate solenniter protestatur, se nolle

MOR-

OECONOMIA. EX EZECH.XXXIII.H.

mortem impii, vel peccatoris, se non delectari morte morientis, sed omnem medelam, omne remedium impietatis per verbum allaturum, & applicaturum esse, medici prudentis, vigilantis, consolantis, laborantis instar. (c) Verbum Evangelicae conversionis, qvia volo, volo promita, vere gratiosa, semper operosa voluntate, peccator ut convertatur à via sua, nim. à via sue prava corruptionis per originis peccatum, à via sue prava intentionis, per corruptum intellectum, à via sue prava inclinationis, qvoad corruptum affectum, à via sue prava voluntatis, vel electionis, per corruptam voluntatem, à via sue prava constitutionis, qvoad corruptum mentis, & voluntatis propositum, à via sue prava locutionis, vel etiam de peccato glorificationis, qvoad corruptum eloquium, à via sua prava, vel malitiosa operationis, qvo id ipsum actum corruptum, à via totius pravae vitae, qvoad corruptum studium, & continuum peccandi processum. (d) Verbum Ev angelicae, vel actualis vivificationis, qvia subjungit, & vivat: nam qvamprimum mors peccatoris tollitur, vita pænitentialis oritur, mortis spiritualis sublatio, vite spiritualis collatio, mortis terminatio, vite spiritualis inchoatio, mortis mors spiritualis, est vite vita spiritualis.

15. (2) Intermedium Causam Ministerii, qvia Deus primarius Autor Conversionis non per seipsum vult semper immediate conversionem expedire, nec Angelos, tanquam ordinarios conversionis Ministros, adhibere; sed potius hic alloquitur Filium Hominis, Prophetam Ezechielem, qventra in vice nominatim hoc titulo, vel his verbis in praecedentibus allocutus erat, v.2. *Fili Hominis*, loquere ad Filios populi tui, v.7. *Eritu Fili hominis*, Spectatorem dedite Domui Israel, audiens ergo ex ore meo annunciabis sermonem eis, ex me v.10. Tu ergo Fili hominis, dic ad Dominum Israel: & hoc ultimum regit etiam nostrum oraculum, v.11. propositum: *Dic ad eos*. Trina vice pariter in sequentibus hunc *Conversionis Ministrum*, & *Praeconem* sic alloquitur, v.12. *Tu itaq; Fili hominis*, dic ad Filios populi tui: sic ergo notatu dignum, qvod ad hanc *Conversionis Oeconomian*, v.11 propositam, constituatur Minister in v.10. praecedenti nominatim. *Tu Fili hominis*: nominatim etiam producatur, v.12. immediate sub-

DE ÆTERNA CONVERSIONIS

sequentia. Tu Fili hominis: nec negligatur in ipso, v.ii. licet manda-to suo Deus ipsum includat, Dic ad eos; quo conversionis Autor prin-cipalis indicare voluit, Mandatum suum esse mandatum Praconis, vel Legati, Mandatum etiam Legati, vel Preconis, sive Mandatum Regis principalis. Item v.24. Fili hominis, qui habitant in vastatis il-lis locis terræ Israelis loquentes aijunt: Unus erat Abram, &c. de-niq; v.30. Et tu Fili hominis, filii populi cui loquuntur de te juxta mu-zos, &c. Hæc omnia nostriæ conversioni varia monita darent, si mo-do talia notare possemus. Hæc omnia cum juramento Dei conjun-guntur, adeoque secundum divinum initium ad æternam Conversionis Oeconomiam referuntur.

16. Causa Materialis Æternae Conversionis Oeconomias in Oracle nostro pariter attenditur, tum quoad eminentem respectum materie ex quo, sic hæc Oeconomia Conversionis Æterna, secundum verba, constat partim Oeconomico juramento, Vivo Ego; partim Oeconomico afferro: nolo mortem morientis, &c. quia Dei dictum factum: vel etiam firmissimo juramenti decreto, quod immans, & in voluntate Dei manet, quia Dei Decreta sunt actus divina vo-luntatis; & certissimo voluntatis statuto, quod ad extra respiciens, vel transiens; idque rursus Geminum, vel negativum, Nolo mor-tem impii: vel affirmativum, volo, ut converiatur impius, à via sua, & vivat. Si quis signa divinationis hic ordine conjungere vollet, constaret æterna conversionis Oeconomia, partim ex intelle-citu, sapienter Oeconomian conversionis, ab eterno sciente, vel dispo-nente; quia prævisionem, & dispositionem supponit omnis æterna Dei Oeconomia: partim ex voluntate liberrima, talem Conversionis Oeconomian decernente; partim ex decretali statu, juxta decre-tum operante, & specialiter, ad alios externos respiciente, quærela-tiva operatio hic constat, tum ex nolle, tum ex velle; quoad nolle, non vult Deus mortem impii; quoad velle Deus idem vult conver-sionem, quoad utrumque terminum, partim quoad terminum à quo, nim. ut converiatur impius à via sua mala, tum quoad malum ma-sura, tum quoad malum vita, quod posterius hic peculiariter, & di-fincte respicit: partim quoad terminum ad quem, & vizat, nim. vim bona, vita spirituali, vita in Deo, vita in Christo. &c. 17.

OECONOMIA. EX EZECH. XXXIII. II.

17. Tum qvoad eminentem respectum Materis in qua, qvæ cibi-
tur alias Subiectum, qvod respectu eterna Conuersationis tantum unicum
est, nimis Ipse Deus, qui tom inchoative, tum terminative censi-
deratur, inchoative dicitur hæc Oeconomia Dei qvoad Essentiam;
terminative, qvoad ultimam subsistentiam, qvia personæ suo mo-
do supposita sunt attributorum, sic in Patre dicitur esse ratione Con-
versionis Gratia, in Filio, vel Christo, ratione conversionis meriti, seu
fundamenti, in Spiritu Sancto, ratione Conversionis energia per-
verbū, & Sacra menta Conversionem operari volentis. Tum
Qvo, sic iterum inchoative, ratione divina mentis, conversio dicitur
intellectus divini, dum mysterium conversionis est in divino, vel in-
tellectu, vel sensu: terminative dicitur in voluntate, cum Oecono-
mia Conversionis sit decretalis, decreta vero sunt in voluntate divi-
na, sicut notissimum, unde quoque Voluntatis in Oraculo nostro
diserte sic mentio, non modo qvoad respectum principii, sed eti-
am Subiecti, plures attendere nolumus.

18. Tum qvoad Materiam circa quam, qvæ vocatur Objec-
tum, & hoc geminum est, alterum personale, qvod sunt Impii, vel
peccatores, qui propter suam à Deo malitiosam, vel illigalem aver-
sionem, rursum ad Deum convertendi dicuntur, & considerari potest
hoc Objectum, (1) ratione quidditatis, sic homines carnales, qui
earo sunt de carne, Joh. III. 6. vel animales, spiritualibus oppo-
sit, I. Cor. II. 14. vel naturales, post lapsum in corruptione naturæ
considerati. Psal. LI. 7. quatenus in peccatis concepti sunt, & na-
ti. (2) ratioē quantitatis, ita singulariter quidem Deus loquitur,
qvoad nomen Impius, sed pluraliter, & qvoad pronomina. Dic ad eos,
item à viis vestris peccatis; item qvoad Verbum Convertimini, Con-
vertimini, loquitur, & sic ostendit, magnam dari peccatorum mul-
titudinem, & majorem, quam piotum. (3) ratione qualitatæ, qvia h. I.
Deus non tam nude naturales, quam memles, intelligit impios,
qui vid. in gravioribus sceleribus inveniuntur, hinc in viis pessi-
mis ambulare dicuntur. Impii sunt hic καὶ ἐξοχὴν impii, dum
in viis pessimis, iisque suis commorantur.

19. Alterum reale, qva ratione Conversio circa certos ter-
minos

DE ÆTERNA CONVERSIONIS

minos versatur, qvi multis respectibus in *Oraculo nostro* citantur. sed inquit plane, nec omnibus respectibus explicantur: nam (a) *Conversionis terminus à quo* dicitur Diabolus, cuius hic explicitatio fit mentio, sed terminus ad quem, Deus, qvi non tantum hic loquitur, sed peccatores etiam invitat. (b) terminus à quo, dicitur *regnum iras*, ratione transgressionis, sed terminus ad quem regnum gratiae, qvia per Deum ipsum peccatores hic ad gratiae regnum invitantur. (c) terminus à quo, dicitur *Mors*, qvia Deus non vult mortem morientis, sed terminus ad quem. Vita vocatur, qvia DEUS vult, ut peccator vivat. (d) ratione Dei, dicitur terminus à quo, Non voluntas, qvia Deus non vult peccatum, vel mortem, terminus ad quem ipsa Dei voluntas, qvia vult justitiam, & vitam. (e) terminus à quo dicitur *aversio à Deo*, sed terminus ad quem conversione ad Deum. (f) terminus à quo dicitur *via malorum*, vel etiam *pessima*, sed ad quem terminus dicitur è contrario *via bona*. (g) qvia peccatum, vel impietas, dicitur terminus à quo, sed *justitia* dicitur terminus ad quem, dum omne peccatum est avouia, vel *admonita*, I. Joh. III. 4. (h) terminus à quo, dicitur *via nostra*, seu peccatoris sed ad quem, est *via Dei Creatoris, & Legislatoris.* Et c.

20. Causa Formalis æternæ Conversionis Oeconomiae, variis itidem modis considerari potest, pro diversitate relationis, cum nec ipsam *Conversionis Formam* cognoscere possimus, dum ingens regni cælorum *Mysterium* dicitur, multo minus æternæ *Conversionis Oeconomias* genuinam formam, ob nostræ mentis imbecillitatem, indagare poterimus, adeoque relationes potius, vel *relativas formas* attendere necessum habemus. (1) *Ratione Dei* consistit forma, tum in *eterno decreto*, qvia nihil fit sine Dei decreto: tum in *Oeconomico decreti juramento*, qvia Deus non tantum nobis *Conversionem* decernere, sed etiam juramento nos de *conversionis desiderio* certos reddere voluit: tum in *Oeconomico præcepto*: **Convertimini: Convertimini:** tum in *Oeconomico Conversionis facto*, qvia Dei dictum nihil aliud est, quam factum; & nisi Deus nos convertit, nos inepti sumus ad *Conversionis actum*, qva de Causa dicitur, *Jerem. XXXI. Converte me Domine, & Convertor.* (2)

Ratio-

OECONOMIA. EX EZECH. XXXIII. ii.

Ratione rei, sic ad terminos respectus haberur, de quibus egimus, th. 18. nimirum quoad terminum a quo, & ad quem. (3) *Ratione modi*, sic *forma* consistit, tum in *Dei nolle*, quia Deus non vult mortem, vel non delectatur morte impii: tum in *Dei velle*, quia Deus ipse vult conversionem impii: *tum in Dei facere*, quia DEUS vult non tantum, sed etiam dicit, & dicendo facit, vel efficit nostram conversionem. (4) *Ratione subjecti*, sic per *formam conversionis ex impiis* fit *pious*, ex *injusto justus*, ex *averso conversus*, ex *filio Diaboli*, *filius Dei*, &c. (5) *Ratione Objecti*, sic *conversio* consistit tum in *viarum suarum derelictione*, tum in *viarum divinarum electione*, vel *observatione*; siquidem *viae male*, quae nobis *propriae* sunt, & quas per *Conversionem* deserere debemus, juxta textum, describuntur (a) *ratione quidditatis*, quod *viae Nostrae* sunt, cum *impius* *debeat*, a via *SUA* converti, quia ratione *viae* dicuntur *natura*, *naturae corruptae*, *naturae propriae*, *naturae male*, *viae connatae*, *viae secundum naturam corruptam comparatae*, *viae secundum propriam inventionem*, *electionem*, *delectationem*, &c. determinatae, quae directe vel Dei, vel *divinae legis viis* opponuntur, (b) *ratione quantitatis*, ita non tantum in *singulari* dicitur, quod *impius* a *via sua* converti *debeat*, sed etiam in *plurali* statim additur a VIIS: *Dei via recta*, dicitur, & *unica*, *plana*, & sibi semper *constans*, *unica regula cogitatorum*, *dictorum*, & *factorum*, *via affectuum*, & *motuum interiorum*, *via pariter actuum*, & *effectuum externorum*; sed *via nostra* dicitur *varia*; quia sicut *verum* tantum unum, *falsum autem*, & *mendacium multiplex*, secundum illud, τὸ αληθῆς ἐν, τὸ ψεῦδος πολυχρόνες; sic etiam *bonum* tantum unum, *malum autem* innumeris modis *varium*. (3) *ratione qualitatis*, sic dicuntur *peccata* *viae*, non *male*, nec *peiores*, sed *peccata*, dum non in *positivo*, nec in *Comparativo*, sed in *superlativo*, notantur, & explicantur, idque multis respectibus; nos saltem unum vel alterum allegamus, quia concernunt *infinitam* *Dei bonitatem*, *sancitatem*, *justitiam*, &c.

20. Causa Finalis hic iterum vel est *Finis Cui*; sic *Impio*, vel *peccatori* *Conversio* destinata, tum quia, juxta Prophetam, *impiis destinatur æterna* *Conversionis Oeconomia*. Sicut præfens oraculum

DE ÆTERN. CONV. OECON. EX EZECH. XXXIII. II.

tum testatur; tum qvia Impiis Israelitis hec verba conversionis offeruntur, *Dic adeos, nim. Impios Israelitas*; tum qvia talibus impiis Deus, sub fide juramenti, desiderium conversionis promulgat; tum qvia conversionis præceptum ad impios dirigitur; tum qvia, juxta conversionis rationem propriam, impius viam suam deserere, *Dei viam eligere, viam mortis vitare, viam vitæ sectari* jubetur. Vel *Finis cuius*, qui dicitur vel *negativus*, nim. *Mors, vel mortis evitatio*, sicut Deus inquit: *Nols mortem, nec morte deleto impii*: tum *Quare moriemini Domus Israel?* Sic igitur per veram Conversionem omnes impii mortem, in primis spirituali, & consequenter æternam effugere debent: vel est *positivus*, nim. *Vita*, tum qvia Deus convertens, se vivere testatur, adeoq; nos etiam vult vivos, q. d. *Ego vivo. Et vos vivetis*, sicut Christus dicit, Joh. XIV. 19. tum qvia peccator per conversionem à morte liberatur; jam qvicunq; homo non est mortuus, ille vivit: tum qvia diserte dicit Dominus, qvod vera conversio tendat ad vitam.

21. *Eminenciam* denique hujus *Oeconomias* æterne *Conversionis* conspicimus in illustrissimis proprietatibus, quoniam dicitur haec *Oeconomia*, (1) *Divina*, qvia Deus eam ab æterno constituit, & in tempore per verbum suum promulgavit. (2) *Certa*, qvia hic Deus eam juramento stabilivit, & omnes peccatores certissimos reddidit. (3) *manifesta*, qvia nunc in verbo, seu per verbum perspicuum promulgata, cum nihil obscuritatis in Oraculo praesenti reperiatur. (4) *Gratuita*, qvia peccatorum, vel impiorum est, qui, juxta praesens Oraculum, converti debent. (5) *Catholica*, qvia cunctis impiis, vel peccatoribus destinata, dum nullus eorum simpliciter ab hac *Oeconomia* *Conversionis* excipitur. (6) *Jucunda*, dum *moris* affert remedium. (7) *Frustra*, dum genuinum dicitur *vita spiritualis*, consequenter etiam æternæ, medium. (8) *Necessaria*, qvia si Deus per æternam *Oeconomiam* nobis conversionem non destinasset, nec eam in tempore per verbum executus esset: jam autem qvoad executionem ostenditur hic *necessitat precepti*, *medii, scopi. &c.* (9) *Facillima*, qvia Deus ipsemet operatur, (10) *Salutifera*, qvia nobis vitam internam, & æternam offert.

Coll. Diss. A 162, page 7